

skal kun nævne et enkelt, som er særlig betegnende. Det er Avispapir. Der opføres det indførte Kvantum, for hvilket Tolden bliver at svare, til 600,000 Pd., men Forbruget er 15 Mill. Pd., det 25-dobbelte. Medens Toldnedgangen i den finansielle Oversigt kun figurerer med 19,250 Kr., bliver Nedgangen i Beskyttelsen paa Varen — de Varer af den Art, der frembringes her i Landet, plus de indførte Varer — henimod 500,000 Kr. eller nøjagtig 481,000 Kr.

Heller ikke for Beskyttelsessatsernes Vedkommende viste det ærede Medlems Opregninger i mindste Maade det, han vilde vise, thi paa mange og meget vigtige Poster ere vi ogsaa der gaaede under, hvad Folketinget i 1897 vedtog. Det er f. Eks. Tilfældet med Kaffesurrogater, trykkede Varer, Bomuldstricotage, Hatte og Huer af Trikotage, Voksdug paa Jute, Papirmasse, Sukker og mange andre Ting. Forhøjelse er der jo t. Eks., som det ærede Medlem nævnde, paa Børstebinderarbejde, men hvorfor ere vi blevne staaende der? Fordi det var en Enighedspost i Toldkommissionen, fordi vi have villet holde os til det, som der den Gang var opnaaet Enighed om. Det ærede Medlem maa vel erindre, at naar man er gaaet højere med enkelte Ting, saa er det dels af specielle Hensyn — her det Hensyn, at det i ganske særlig Grad er et Smaamandshaandværk, det drejer sig om —, dels ogsaa fordi man for disse Indrømmelser har faaet, efter min Mening, store og værdifulde Indrømmelser paa andre Punkter, og har man opnaaet et saadant Kompromis, maa man ikke gerne løbe fra enkelte Dele deraf.

Det ærede Medlem for Saksjøbing og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds have jo haft saare let Spil overalt. Deres Princip har været dette at komme under Regeringen og under Flertallet uden smaaligt Hensyn til finansielle Rammer, uden Hensyn til tidligere Aftaler mellem dette Ting og det andet Ting, uden Hensyn til deres egne tidligere Afstemninger og fremfor alt uden Hensyn til Forslagets Gennemførlighed. Naar man ser bort fra alle disse Smaating, kan man selvfølgelig naa meget smukke Resultater, men det er dog kun Resultater paa Papiret.

Dog har Toldnissen, den slemme Toldnisse, som altid spiller dem, der beskæftige sig med Told, adskillige Puds, været paa Spil for det ærede Medlem for Saksjøbing. Man skulde tro, naar man hørte

ham udtale sig, som han gjorde, at han havde den reneste Samvittighed med Hensyn til Toldforhøjelser. For ham fandtes dette Begreb ikke, det var fuldstændig udelukket. Jeg maa sige, at det ærede Medlem har ikke været heldigt her; han er paa nogle Punkter kommen over os og paa andre Punkter over det bestaaende. Han er kommen over os f. Eks. paa Chokolade, han har her en højere Beskyttelse end vi. Han har ogsaa højere Beskyttelse paa forskellige ret vigtige Tildannelser af Tømmer og Træ, end vi have. Ligeledes har han paa forskellige Poster højere Beskyttelse end den bestaaende. Jeg skal nævne et Eksempel — man kunde forøge det med mange flere —, men jeg skal kun nævne Saalelæder i Kærnestykker og Hvidgarveriprodukter. Det ærede Medlem har vist overset, hvorfor vi have fastholdt denne Sats. Det er, fordi det var en Enighedspost i Toldkommissionen, fordi det hører med til det Kompromis, der blev sluttet. Men dette kan ikke anses bindende for det ærede Medlem, saa naar han der er gaaet til højere Beskyttelse, maa det være, fordi han af ukendte Grunde finder det rigtigt, men det stemmer ikke med det principielle Standpunkt, han udviklede. Mærkeligt var det ogsaa, at han bebrejdede os, at vi vare gaaede til højere Beskyttelse paa Ure. At sætte Sølv- og Guldure i højere Told end almindelige Ure medfører ganske vist, om man vil, en højere Beskyttelse — vi andre kalde det Luksustold, fordi man laver som bekendt ikke Ure her i Landet —, det ærede Medlem anførte det med dyb Indignation som højere Beskyttelse, men der er rigtignok det ejendommelige ved det, at det ærede Medlem selv er gaaet med dertil.

Hvad Værditolden angaar, er det ret fornøjeligt at se, at det Faktum har man dog maattet lade staa, at vi ere komne væsentlig videre end den bestaaende Toldlov og væsentlig videre, navnlig end Folketinget foreslog i 1897. Det ærede Medlem for Saksjøbing søgte at tage en lille Revanche lige overfor dette Faktum ved at angribe Værditolden paa Tobak, som han rigtignok selv er gaaet med til, og ved at sige, at vi dog ikke vare naaede stort videre end Toldkommissionens Mindretal. Ikke stort videre end Toldkommissionens Mindretal! Nu spørger jeg: Hvem vilde vel i Grunden have troet, at vi skulde være naaede saa vidt som Toldkommissionens Mindretal? Toldkommissionens Mindretal stillede sine Værditoldsforslag op mere principielt, egentlig ikke med det